

(2001/C 89 E/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2314/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Seveso II-richtlijn

In antwoord op de mondelinge vraag nr. 64 (H-0469/00) ⁽¹⁾ deelt de Commissie mee dat het toepassingsgebied van de Seveso II-richtlijn „tegelijktijdig is verbreed en vereenvoudigd”. Dit betekent onder meer dat de vervaardiging en opslag van pyrotechnische stoffen sinds 3 februari 1999 onder deze richtlijn vallen vanaf bepaalde drempelwaarden.

Kunnen personen, organisaties en/of bedrijven die het slachtoffer werden van het niet aanpassen van de Seveso-richtlijn binnen de door de Commissie gestelde termijn een juridische procedure aanspannen tegen de in gebreke blijvende lidstaat met het oog op een schadevergoeding? Zo ja, op welke wijze dienen de betrokkenen zo'n procedure op te starten? Zo neen, waarom niet en welke juridische argumenten schuift de Commissie naar voren om dit standpunt in te nemen?

⁽¹⁾ Schriftelijk beantwoord op 13.6.2000.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 september 2000)

Het recht van een door de laattijdige omzetting van Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken ⁽¹⁾ benadeeld(e) individu, organisatie of bedrijf om klacht in te dienen tegen en schadevergoeding te eisen van de respectieve lidstaat, wordt behandeld in de jurisprudentie van het Hof van Justitie betreffende de aansprakelijkheid van de staat.

Het Hof van Justitie heeft in zijn jurisprudentie het principe gevolgd dat de lidstaten verplicht zijn de schade te vergoeden die particulieren hebben geleden door inbreuken op de communautaire wetgeving waarvoor zij aansprakelijk kunnen worden gesteld op voorwaarde dat de geschonden regel van het Gemeenschapsrecht ertoe strekt hun rechten toe te kennen, dat het om een voldoende ernstige inbreuk gaat en dat er een rechtstreeks oorzakelijk verband bestaat tussen deze inbreuk en de door de particulieren geleden schade (zaken 6/90 en 9/90, Francovich (1991) Jurispr. I-5357, 5415; gevoegde zaken 46/93 en 48/93 (1996), Jurispr. I-1029).

De manieren waarop particulieren een dergelijke procedure kunnen inleiden worden ook behandeld in de jurisprudentie van het Hof van Justitie, waarin wordt gesteld dat particulieren hun eis voor de nationale rechtbanken kunnen brengen in overeenstemming met de nationale aansprakelijkheidswetgeving. De in de nationale wetten vastgestelde voorwaarden mogen evenwel niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden en mogen niet van die aard zijn dat zij vergoeding voor de geleden schade onmogelijk of uiterst moeilijk maken.

⁽¹⁾ PB L 10 van 14.1.1997.